

GALACTIC JACKSON.

MEG TUDOK ŐRÜLNI A ZENÉBEN.

KÉT ROVATUNKAT (LP KOLLEKTOR ÉS HANGSZERKOLLEKTOR) EBBEN A HÓNAPBAN ÖSSZEVONTUK, HISZEN RIPIORTALANYUNK, GALACTIC JACKSON LEMEZGYŰJTŐ DJ-KÉNT ÉS ANALÓG SZINTETIZÁTOROKAT GYŰJTŐ PRODUCER-ELŐADÓKÉNT IS JÓL ISMERT. ISMERJÜK MEG AZT IS, HOGY HOGYAN ÉRT ÖSSZE NÁLA A KÉTFÉLE SZENVEDÉLY.

DÖMÖTÖR ENDRE. FOTÓK LÉKÓ TAMÁS.

Galactic Jackson, azaz Balla Zoltán újpesti panellakása tényleg lenyűgöző kollektciókat tartalmaz. Az egyik szoba kizárólag a hangszereké, analóg billentyűsök (nagyon sok minden, amit Aphex Twin használt felvételein, vagy éppen egy gyönyörű Korg-sorozat), dobgépek, basszusszintik, amerre csak nézünk. A zsúfoltság ellenére már elsőre is nagyon összeszedett, jól átlátható a géppark, de az

egyes hangkeltő eszközök használhatósága is példaértékű az ergonomikus tervezés miatt. Egy múzeum, ahol könnyedén kézre áll minden és szabad is megpiszkálni a kiállított tárgyakat. A lakás majdnem összes többi zugában pedig polcokon sorakoznak a lemezek. De azok is rendszerszerű elhelyezésben. Pazar italo disco-kollektció (ami a sokféle irányzatban otthonos dj egyik legjellemzőbb stílusa), ritka

acidek és más house-ok, technók – ide kötődik Galactic Jackson elektronikus zenei formációja, a Wedding Acid Group –, máshol közel egyben a holland Legowelt masszív életművének tekintélyes része, vagy éppen több tucatnyi olyan lemez egymás mellett, amelyek nevében, címében szerepel a balla szó (olaszul: a tánc egyik alakja), ami ugye e havi kollektorunk csaldnéve. Van olyan polc is, ahol az idm műfaj

igen szerteágazó, de mélyre is menő gyűjteménye kap helyet, ez volt Galactic Jackson első kedvenc stílusa – menjünk is vissza a kezdetekhez.

„A bátyámtól és nővéremtől kaptam a zene-szeretet alapjait, de aztán talán az volt még nagy szerencsém, hogy Lajosmizsén, ahonnan származom, a kilencvenes években fogható volt kábeltévén a Viva Zwei nevű zenei adó, amely az underground elektronikáról szólt. Dalokat vettem fel magnókazettára a tévéből – fura belegondolni, de akkoriban így lehetett zenéhez jutni. Aztán megismerkedtem a városban más, hasonló ízlésű zenerajongókkal, elsősorban Keresztes Lórával, akinek nagyon sokat köszönhetek. Később velem is alapítottuk meg a Wedding Acid Groupot.” Ekkor, a kilencvenes évek közepén indult a zenegyűjtés aktív időszaka, eleinte kazettán. Majd ezzel párhuzamosan már a hangszerek iránti érdeklődés is egyből megmutatkozott: „nagyon foglalkoztatt minket az is, hogy ezeket a zenéket vajon mivel csinálják? A még igen lassú, betárcsázós neten kutakodtunk, hogy melyik előadó, milyen hangszert használ. Álmodoztunk, hogy egyszer mi is létrehozunk valami hasonlót. Az álom meg úgy valósítható meg, ha van hozzá eszközöd. Ha akkor egy időutazó mutatott volna egy képet, hogy mostanra ennyi hangszerelem lesz, azt biztosan nem hittem volna el.” Az álmodozás időszakában a kazettagyűjtés átváltott cd-őrületbe: „csak az elektronikus tánczenét kutattam, Aphex Twin kiadója, a Rephlex volt a kedvencem, attól a lemezcégtől minden jöhetett.”

Oké, de a nagy zenerajongás még nem mindenkit vezet el a zenéléshez is: „2001-ben

költöztem Budapestre, tudtam, hogy nagyon szeretnék egy szintit, gyűjtöttem is rá a pénzt, amikor Lóri barátom szólt, hogy talált a neten egy jónak tűnő eladó példányt. Egy Roland Juno-60-as volt, meg is vettem és elkezdtem itthon nyomogatni. Azóta nagyon felkapott és keresett hangszer lett, én akkor még tizedáron tudtam megvenni. A domino első eleme volt ez és gyorsan bedöntötte a többit. Vettem egy dobgépet, de azt egy idő után, amikor elfogyott a pénzem, el kellett adni. Egy olyan srácnak adtam el, aki benne volt a hangszerek körforgásában és általa bekerültem egy olyan közegebe, amiben rengeteg eladó hangszer híre jutott el hozzám. És fokozatosan kezdtem megvenni minden olyan eszközt, amiről annak idején álmodoztunk.” Az is Balla Zoltán szerencséje volt, hogy ekkor, a kétezres évek elején-közepén ezek az analóg hangkeltők még nem számítottak annyira felkapott hangszereknek, ezért viszonylag könnyen és olcsón beszerezhetők voltak. „Ma már egyet sem tudnék megvenni, olyan áron mennek. Csak egyetlen példát, egy Roland SH-101-t 25 ezer forintért vettem postaköltséggel együtt, ma ez 300 ezret ér.”

A hangszerpark összeállításával a nullanullás évtized végére nagyjából leállt Balla, addigra 80-90%-ban összegyűjtötte azokat az eszközöket, amikre vágyott és, amiket a Wedding Acid Groupban, ebben az inkább hobbiból, a zenélés örömeért működtetett formációban használtak [Lóri mellett még Leidál András a harmadik tag – a szerk.]. Akiben azonban megvan egy-egy kisebb világ katalogizálásának a vágya és szeretete, az olyan könnyen nem áll le. A vinylek – a borítóktól a sercegő hangig – mindig is vonzották a dj-t, de sokáig a szintik vitték a pénzt. Ám amikor a hangszergyűjtemény összeállt,

akkor jött az elhatározás, hogy a legnagyobb kedvenceket, a Rephlex kiadó körét beszerzi ebben a formátumban is. „Az első lemezem 2011-ben egy Aphex Twin volt, a 2 Remixes By AFX maxi, aminek annyira megörültem, hogy pár óra múlva elajándékoztam. Bementem egy másik lemezboltba, ahol belefutottam Prieger Zsoltba, beszédbe elegyedtünk, mondta, hogy ez neki nagy kedvence és annyira meghatódtam, hogy szóba állt velem, hogy nekiadtam, mondván, hogy nekem úgyszólván lemezzátszóm.”

Az áttörést az hozta meg, hogy volt egy Tom Jenkinson-dal (ő ugye Squarepusher), a Whooshki, amit sehonnan nem lehetett beszerezni normális minőségben, a jövőbeli dj pedig megrendelte azt Discogs-on és feltöltötte a YouTube-ra, amiért kommentekben nagyon hálás volt a műfaj közönsége. Az önzetlen megosztás öröme generálta a további fejleményeket és persze azért hamar lett lemezzátszó is és gyorsan szaporodtak a vinylek – már nem is csak az idm műfajából. „Különböző mixekben hallottam egy-egy italtól és gyorsan belecsúsztam ebbe a zenei világba, főleg az elektronikus alapok és a melódiák kaptak el, az instrumentális változatok tetszettek meg és azokat is elkezdtem gyűjteni. Megint csak barátok unszoltak, hogy ha már ennyi lemezem van, akkor miért nem játszom le azokat valahol nyilvánosan is? Mesterházy Ákos barátom hívott el először a budai Nemdebarba játszani, ez 2013 környékén történt.” Megszületett a Galactic Jackson művésznév [ismét Lóri érdeme], egyre gyakrabban, egyre nagyobb bulikban lépett fel – az italo lett a specialitása, de sokféle típusú partin tud és szeret játszani – és a lemezek is rohamléptekben gyűltek tovább.

Ma már olyan 3500 darabból áll a kollektció, amelynek 70%-a 12" single, 20%-a 7" single és 10%-a nagylemez – és amelynek nagy részét a Discogs-on keresztül szerezte be a dj, már csak azért is, mert az általa gyűjtött zenék körét itthoni használt lemezboltokban szinte lehetetlen beszerezni. „Nehéz körbeírni az érzést, hogy miért gyűjt valaki valamit, megveszed az elsőt és kell a következő és a következő. Így voltam a szintivel és a lemezzel is. Nem gondoltam, hogy valaha dj leszek, beszippantott és magától alakult így. Meg tudok örülni a zenében. Valamelyik nap ezt hallgatom, a másik nap valami teljesen mást, hangulatfüggő is. Szeretek olyan lemezt venni, amire itthon sírok, olyat, amire itthon mosolygok, aztán majd lehet, elviszem másokat is megsíratni vagy megnevetetni, átadni az érzést.”

